

ДРЕВНЯЯ ИСТОРИЯ.

3. 5. Прѣвы-ти чловѣци живѣли распрсыжто на племена. Испрѣво тѣя завѣдили добыткъ и ловили ловѣ, та ся поминували. Мало по мало нужда-та гы накарала да ся събержтъ и съединятъ на общины; отъ такыва едны общины станжлы испослѣ дръжавы.

Кога ся стѣрали хора-та на общины и засѣднжлы на едно мѣсто, начнжлы да работятъ земѣж-тж, и така ся начнжжх художества и искусства, трговія и науки. Найпрѣвы дръжавы ся показали по Азіѣж и Африкж около 2800 годинѣ прѣдъ Рождество Христово. Най-стари народи въ Азіѣж сж были: Кытайци-ти и Индіяне-ти, а най-прѣвы дръжавы сж: у Африкж, Египетѣ; у Азіѣж, Вавилонія и Ассирія на рѣкы Тигърѣ и Ефратѣ; послѣ Еврейска и Финикіанска дръжавы по вѣсточны-ты брѣгове на Срѣдиземно море. А по-исполѣ прочюлы ся Мидія и Персія. Измежду стары-ты Европейскы народы до най-высокъ стѣпнь въ просвѣщеніе сж достигнали: Гръци-ти, Мачедоняне-ти и Римляне-ти; отъ тѣхъ ся научихж по-нови-ти народи на науки и искусства. Обаче вси тѣя народи были потѣнжлы въ идолопоклонство; а съ това ся и разпознавать отъ новы-ты народы, кои-то сж просвѣтени съ наукж Христіанскж.